

Urmond/Stein – Cochem (231 KM).

BESCHRIJVING

De meeste motorrijders hebben een voorliefde voor bergachtige wegen. Omdat er in Nederland niet zo veel zijn, kozen wij voor een dtrip naar Eifel, Moezel, Rijn en terug.

Via **Spaubeek** volgens het routeboek en direct hebben we al een mooi uitzicht over het Sweikhuizenerbos en wanen ons al in het buitenland. Dat gevoel wordt de komende kilometers versterkt door de smalle bochtige afdaling van **Schimmert** naar **Aalbeek**. De benevelde weilanden leveren door de contouren van de heuvels en de opkomende zon een prachtig schouwspel.

In **Termaar** draaien we via Koulen een van de mooiste wegen van de streek op, we kijken van bovenaf kilometers ver weg over het gebied van Winthagen, Ubachsberg en het Schaelsbergbos. Na de smalle brug die ons **Schin op Geul** binnen laat zakken, moeten we pas op de plaats maken, om het juist passerende nostalgische stoomtreintje te laten passeren.

Nagenietend van de eerste kilometers toergenot, dient zich na **Partij** de volgende klim aan de Gulperberg. Fel gaat het omhoog en krijgen we gratis van bovenaf het eerstkomende kwartier een voor Nederland uniek panorama. Ver kijken we weg over **Gulpen** en de in de diepte wegdraaiende N278 naar Maastricht en toeren over de smalle bochtige bergkam langs camping Gulperberg naar **Epen**.

In Epen draaien we naar rechts en nemen de smalle stijle Kuttingerweg naar **Sippenaeken**, waar we het gevoel krijgen dat de grenzen er zijn om weg te vallen, want plots zitten we midden tussen de Belgische kentekenborden en Frans sprekende mensen. De wegen worden breder en we kunnen in formatie, over toffe toerwegen door **Hombourg** langs de Gueule en door **Gemmenich** rijden.

Op weg naar **Kelmis** worden de wegen wat groffer met hier en daar wat scheuren, soms is het zelfs opletten geblazen. We merken nu ook dat de Duitse invloed aanwezig is, gezien de Duitstalige straatnamen en teksten op de winkeletalages. Dit is niet verwonderlijk want we rijden door het Ostkantone, hetgeen een gebied is dat tot 1920 een deel van Duitsland was en nu de Duitstalige Gemeenschap van België vormt. Door een heuvelgebied dat gekenmerkt wordt door veenmoerassen en kastelen toeren we richting Eupen en passeren in **Astenet** het kasteel Mühlhof-Neuhaus en Thor.

Er zijn hier vele oude kastelen en de liefhebber kan o.a. in **Henrie-Chapelle** naar Château de Rijff en Château de Boeler gaan kijken, in **Lontzen** naar Château de Lontzen en in **Bilstain** naar Château de Bilstain, Château de Loverne en Château de Wooz.

In **Kettenis** steken we de drukke N68 over en zakken over de stijle Eichenberg via de Kehrweg de buitenrand van Eupen binnen. **Eupen** laten we rechts liggen en klimmen over de N67 naar het Hertogenwald dat deel uitmaakt van de Hoge Venen.

Het Hertogenwald herbergt een wandelgebied, waarin het mogelijk is om uren rond te dolen zonder iemand tegen te komen. Hierin bevinden zich ook vier meren o.a het Lac d'Eupen dat beschermd wordt door een muur van 63 meter hoog en 410 meter lang en een groot gedeelte van Walonië van drinkwater voorziet. In deze enorme waterbak stromen drie riviertjes uit: de Getzbach, de Hill en de Weser, zij zorgen dat de inhoud van maximaal 25 miljoen kubieke meter op peil gehouden wordt.

De andere kolossale drinkbeker is het meer van Gileppe, vanwaar men naar de belvédère kan wandelen die bovenop de Borchenne is gebouwd en een magnifiek uitzicht geeft over het Hertogenwoud en het meer.

Het op een na kleinste meer ligt in Bütgenbach op een hoogte van 550 meter en heeft als bijzonderheid,

dat de dammen op 11 bogen rusten.

Het laatste plasje is goed voor 8 miljoen kubieke meter water en ligt in de buurt van Robertville, dus dorst lijden is in de Hoge Venen niet nodig.

De meeste wandelaars beginnen hun tocht bij de Tallsperre/Barrage bij Huis Terrenell, waar een Geopad is aangelegd, die het gehele ontstaan van de aarde en de Ardennen beschrijft. Het Geopad geeft toegang tot niet minder dan 600 miljoen jaar aardgeschiedenis, want zolang heeft het geduurd om dit huidige landschap te vormen.

Wij keren terug naar het heden en gaan op weg naar 'Die Heimat', ook daar merken we dat de grensovergang niets meer voorstelt, een kleine slinger en we zijn er overheen. We pakken de tweede weg rechts naar **Kalterherberg** en komen in een bosgebied met rijscherpe haarspeldbochten die doorkruist worden door een kletterende rivier de Roer terecht.

Even later rijden we met afdalingen van 10% en meer slingerend met mooie vergezichten over Forst Monschau naar de 258.

Met het bord **Schleiden** rechtsaf over de 258 voor ogen en links een in het dal liggend **Monschau**, gaan we naar rechts en kan het gas iets verder open. Op deze mooie Eifelweg met afwisselend vergezichten en bosgebieden, passeren we op weg naar Blankenheim enkele mooie campings en houtzagerijen.

In Schleiden bij een kruising van doorgaande wegen moeten we voor het eerst stoppen en zetten het vizier even open om de zware houtlucht te laten ontsnappen. Verder gaat het daarna, we passeren de rivier de Olf en gaan twee kilometer klimmen en haarspeldbochten rijden. Op een rechts gelegen parkeerplaats stoppen we en hebben toevallig een prachtig uitzicht op het diep onder ons in het dal liggende drukke Schleiden.

De volgende minuten voeren strak glooiende wegen ons recht naar **Blankenheim**, waar we de grote parkeerplaats opzoeken en toe zijn aan de hoofdmaal. Het centrum van Blankenheim blijkt veel gezellige terrasjes te hebben allen met uitzicht op de burcht uit de 12e eeuw of op een van de vele oude gebouwen of vakwerkhuisjes die voor een prettige sfeer zorgen. Na een hapje en drankje, gaan we even de benen strekken met als doel de Steinpütz, waar de Ahr zijn oorsprong vindt en waar vier bronnen van de Ahr zich verenigen tot een rivier.

Onderweg pratend komen we tot de conclusie dat het hier perfect gesteld is met het wegennet, geen achterstallig onderhoud en zeer duidelijke wegbewijzing. We hebben dan ook geen enkele moeite om de aanwijzingen op de routerol te volgen en toeren even later weer verder van de ene boswachterij naar de andere.

Na **Barweiler** splitst de 258 en nemen we de aftakking naar Cochem over de 257.

In het rustige plaatsje **Kelberg** zien we rechts een van de hoogste bergen van de Eifel verrijzen de Hochkelberg van 674 meter. Deze kolos is door drie natuureservaten omgeven, waarvan er een Barsberg heet en een vulkaan met een oerbos heeft.

Aan de oevers van de Lieser ligt in een bekoorlijk Eifellandschap het toeristische **Daun**, we rijden het plaatsje door en klimmen naar het hoog gelegen **Ober-Daun**. Onderweg genieten we van een uitzicht op het tegen een helling aangeleggen vakantiepark en van de achterliggende natuur die vele vulkanen en kratermeren herbergt.

Lekker slingerend gaat het verder door afwisselend bossen, velden en kleine schilderachtige dalen met plaatsen als **Mehren** en **Lutzerath** en komen op de 259 uit.

De laatste tien kilometer tot ons einddoel, dalen we van grote hoogte met lange slingers en uitzicht op de Moezel, Cochem en vele wijnvelden, het Moezeldal in.